

Astrild (2015)

Du och Jag – för Du och Jag – kommer det att ta slut en dag? Bli Du|Jag?
Du och Jag – för Du och Jag – kommer det att ta slut en dag? Bli Du|Jag?

Tittar in i hennes ögon och jag fastnar, blickarna hon ger mig dem är vackra. Bilderna jag ser är kanske falska, projicerar minnen av någon annan - känslorna känns sanna. Flickan som jag trodde att jag träffat var någon annan. Anna vad binder oss samman, innanför pannan - kemiska substanser eller annat, säg det bara Anna? För vad binder oss, när skratten tagit slut och tårar rinner bort? Brinner nått? Släck det då! För vill inte bli bränd av nått du tänkte på. Vi kan leva tvåsamheten, men vi måste följa ordningsregler - kan väl skippa alla bråk och sveken, måste lova att du älskar mig för evigt.

Vi möts där haven möts - Skagen - helt tagen! Ta mig! För jag vill bara ha dig! Fånge, som om du burit vapen - galen. Jag faller för dig - jag faller, av dig. Är det någon som tar mig, i fallet från dig - säg? Inga skäl att älska dig, min själ vill älska dig - trots att du stjälar från mig, du äger mig. Bländad av så vackra drag, tänds du så släcker jag - du och jag - men älskar du, så har jag inga känslor kvar. Kunde väl ha ringt någon gång? Blev ingen ring någon gång - från allt till inget som om, vi båda lever men omkom. Min bild av oss, bara en bild av oss - en väns kort, i albumet på Facebook. Vi kan inte försvinna bort, för har tusen fler bilder - på mitt USB minne. Vill inte vara din första, kommer inte vara din sista även pistoler kan klicka.

Le Petit Prince

(2011)

Vi vet ingenting om varandra, som att du ser om mitt hjärta har stannat. När du ler, är det de sanna? Vet vi någonting om varandra?

Trodde att jag kände dig bättre än så. Trodde att jag kände människan jag såg. Trodde att jag kände om känslan var låg, jag kände ingenting bara såg. Bara ord, bara leenden och du log - allting var bra, var det du sa. Förstår idag, du var motsatsen till glad. Knapra piller, vakna inte - när jag tittar på våra gamla bilder. Du var pajas, jag var sansad - trodde alltid att du var mest glad. Aldrig såg jag igenom din fasad, trodde den var sten - den var av glas. Du var skör, alltid mest trasig - inser jag var gång som jag tittar på din gravsten.

Det är bara med hjärtat som man kan se ordentligt, för det viktigaste är osynligt för ögonen.

Sikta Mot Stjärnorna (2009)

Sikta mot stjärnorna - är en metafor, tittar mot himlen i teleskop. Men jag vet inte hur det ska gå, det jag drömmer om är det jag såg.

Ge mig luft, vill nå toppen som bergsbestigning. Ge mig Space, förutsättningen till stjärnan i mig. Ingen arrogans, ingen rapptalang - men jag vet att glöd i hjärtat gjort så pappret brann. Står för känsligheten, aldrig haft Gangster-Image. Han som satt på bion bredvid bruden, grät till filmen. Kan ge mig kärlek vänner, precis som Chandler gett dig. Om mina metaforer, texter nått du värdesätter. Vill hålla måttet som modeller, och beskriva känslor klätt i blocket med pastellfärg. Vissa har ett geografiskt mål i form av prick på kartan, jag i metaforer destinationen är vintergatan.

Så jävla underground som gruvarbete, men vill mot skyn som astronauterna i rymdraketer. Vill nått mer än bara spela in i lägenheten, vill att du ska höra vart du än i Sverige lever. Ingen sommarplåga, inget disco - nått från ovan. Vill att du ska känna regn i form av mina tårar. Vill att du ska relatera djupt till min musik, du som förstår mig du vet att jag har nyckeln dit. Ge mig skivkontrakt så ska jag ge dig livsorgasm, i form av nått du känner i ditt hjärta som en inre kraft. Går på känslan som en psykolog, vill beröra som en lyckodrog i ditt huvud som psykos.

Att Våga Berätta (2009)

Vågar du blotta dig själv, inte din kropp utan själ? Står du för så som du är, för alla sår alla ärr?

Kan du höra på min sköra röst, hör du min glöd - hör du min törst? För jag lever min text, stilen är mer än av bläck. Skriver i blod mer än en vers, lovar dig ger dig mitt ord. Vissa tror jag är en jävel på att skriva, men har en känsla och en ängel vid min sida. Är inte här har aldrig varit för att stila, eller få creeds för att rappa något skitsnack. Vissa bloggar sina liv ett sätt att ventileras, och jag blottar min musik. Du kanske skriver en dagbok, enbart för dig själv för att beskriva din barndom. Precis som jag gör, privat inte för någon men i en låt så alla hör. Något jag står för att jag gör, värdet mer än Cash och nått jag får om du berörs.

Dem flesta vågar inte riskera sig själva, låta pennan blöda och ge hela sitt hjärta. Tanken att texten ej intresserar en enda, risken för stor för att konfrontera sin rädsla. Skriver ner någon pop långt från känslan ignorerar dem bort all smärta. Ignorerar en bomb från att släppas, för folk skulle förstå att texten blottade det mesta. Kommer låten att slå som ditt hjärta, kommer någon förstå vad du berättar? Kommer någon att ifrågasätta, eller kommer någon lyssna låta tårarna fällas? Allting blir en paradox, våga eller inte låta allting bara falla bort. Vissa valde skriva rakt från insidan, med samma namn som sedan på graven står inristat.

Berätta din saga, berätta din verklighet - berätta allting som du ville, men som ingen vet. Berätta hur du känner när du blir berörd, berätta om

känslan som ingen hör. Berätta hur du ler när du är glad, berätta hur du ser när jag är svag. Berätta allting för mig, hur tankar blir text.

Ta Mig Dit (2009)

Ta mig till sommaren - ta mig till nått som känns. Som om jag kommit hem - om och om igen.

Jag står och sjunger vid en kyrkoorgel, alla så troende/berörda trots att jag inte har gud inom mig. Det känns som du förstått mig, och mår du dåligt vännen hoppas jag kan fixa dig med ljud som Coldplay. Trumslagen bär oss fram, stund av nått ledsamt/glatt och när jag utvärderar låtar så är känslan allt. Gåshud och tårar rinner då ljudet når mitt inre, känslan är underbar och låtarna består i minnet. Mer än en text på beat känslan så explosiv, för vissa satte sig vid piano - skapade magi. Och man ser någons riktiga färger som Anne brun, när jag hörde covern - alla tårarna som lagrats, bara rann ut. Så jävla sant och djupt för mig fantastiskt ljud, hon menade vartenda ord hon sjöng så halleluja.

Snart Hemma (2008)

Vi är snart hemma, du behöver inte tänka mer din ensamhet och längtan är slut – vi är snart hemma.

Kan du höra på min sköra stämma, fiolen till beatet här bredvid mig kan ej överträffas. Du höll min hand så hårt du höll mig nära, vi två där i luften det var magiskt mannen flög med änglar. Över ängar, över berg och hav - över människor i stan, överlag så underbart. Du kan kalla mig för frihetskämpe, skriver texter som förgyller bilden av vad livet gett mig. För pennan glöder konstant, överallt samt drömmar jag haft. Finns ingen definition, fyller känslan med ord exakt så jag skrivit de texter jag gjort. För det känns som en explosion - Big Bang - räcker orden rätt metoder, kanske för enkelt broder, form av text och noter - hör du mig?

På min hemmaplan, jag kan känna det - tankarna som snurrat börjar mogna jag är hemma. Finns så mycket mer att säga till dig kära vän, men när jag tänker på det känns det som det gett mig mest.

Försent Nu

(2008)

Det är försent nu att säga förlåt, det är försent nu. Det är försent nu att säga förlåt, det är försent nu.

En ensam man går själv i natten, gått igenom eld å vatten - ingenting har hjälpt bland terapi och vård har testat allting. Och karriären spelar ingen roll, trots en position på toppen ser han spegelbilden av en liten pojk. Han rättar till kavaj och slips på toan, en välkänd karl men ser sig som han kallades i skolan. Ett fläckfritt yttre men tankarna har plågat honom, och allt han ser är klasskamraterna som hånat honom. Han är förstörd men alla tror att det är bra nu, det gav hans karriär men skolan blev hans avslut. Så allt dem sade till honom har blivit verklighet, han lever i sin ensamhet på grund av det som gänget skrek. Istället för de ord dem sa, ha gett han smäll på käften. För blodsmaken han skulle känt i längden kännas bättre. Är lätt att låta det dem skrek få vara osagt, men svårare förlåta det som orden orsakat.

Pojken gråter är känslig och utsatt, pekar och ropar har bett dem att sluta. Man ser han på raster en vandrande vålnad, det svarta han målat beblandas med tårar. Svart runt ögonen han tittar mot marken, en osäker kille - blicken är vacker. Rädd för att kränkas en ögonkontakt, ett hjärta så ömt och en blödande arm. Dem trycker ner han, han sjunker mera så liten och nätt - men med tunga steg fram. Han går där i skolan men vill bara dra, en stolthet han hade snart ingenting kvar. Rösten blir svagare bröstkorgen magrare, tron på sig själv som han sökte men saknade - stödet som gavs honom fröken som pratade, hjälpen för sen hittad död där i badkaret.

Dem som slängde skit får bära på ett samvete, bilden av hans skörhet smärtan i hans ansikte. Ord dem ständigt lät han höra utan anledning, bidragit till att han skärt sig rakt i handleden. Blodfyllt badkar och de rester som man fann bredvid, bilden av sig själv med skärvor från en

handspegel. Förlåt - ett ord dem aldrig hann säga, med en känsla av skuld som alltid stannar i hjärtat.

Ensamseglats (2008)

Jag styr mitt skepp mot ingen mans land, och drömmer mig bort mot himmelens hamn. Även om ingenting fanns, skulle ingen få hindra mitt kall. För dessa tankar hinner ikapp, även om jag försvinner till havs - finner jag land.

Mitt skepp är färdigt för att lämna hamn, tiden som jag värdesatt iland byts ut mot färd till havs. Och vattnet ligger spegelblankt, mörker färgar tid och rum och livet denna sena natt. Har väntat på det länge nu, känslan som jag burit på och tankarna har blomstrat ut. För när jag lättar ankar, hjärtat bankar - tittar upp på himmelen, ser stjärnan falla. För kära far jag vet att tiden är rätt, så skriver en text - du kan se mig i kikaren sen. För nu så hissar jag seglet, gråter till bilder och minnen och tårarna rinner på kinden. Har gett mig av min vän vill söka land, även om mitt liv som sjöman gör att jag får dö till havs. Håller kurs mot horisonten, känns som någon har hållit mig fången - ingen vet hur långt jag kommer.

Jag lämnade staden, för att få vara ensam på havet och vet inte om jag återvänder tillbaks sen. För stjärnor på himlen över havet visar vägen dit jag ville, jag kände mig vilsen. Berättade för min far han gav mig kompass, och sa min son om du följer den rätt så tar den dig iland. Jag ändrade kursen mot fjärran öster, och hoppades att allting skulle bli som det jag sett i drömmen. Måste riskera det ensam, ingen kan hjälpa människor att hitta sig själva. Kan se det tydligt himmelen klarnar, vinden svalnat - kanske blir den som jag ville vara. Det blev en stund av glädje, då när solen gick ner kvällen blev sen himmelen var full av färger. Den där natten som jag minns som igår, somnade till stjärnklar himmel när jag vaknade var den blå.

Denna idyll har gett mig ett dygn, som jag aldrig kommer att glömma allting fanns i mina drömmar. Sitter ensam i båten i väntan på förståelse, försöker komma fram till om jag gjorde rätt som drog. Drog ifrån att vara en i mängden, sittandes här under stjärnorna va själv på vägen. För när saker känns för jävligt, så vill man bara styra skeppet bort från allt och lämna världen. Så jag skriver inatt om allting som jag ville ha sagt, på papper som blåser för vinden är stark och tiden är knapp. Står frågandes stressad hinner jag fram, rinnande sand i timglasets finner jag land? Eller ingenting alls, eller ingenting alls? Snälla hjälp mig bort från stormiga hav, jag vill förstå vad resan gett mig - sedan komma tillbaks.

Blyerts (2008)

Ta dig upp och bara le igen. Gav allt, nu ska du ge dig själv. Även om dem kanske dör imon. Ska dem veta att vi sjöng för dem.

Kan du se det på mig? Allt jag gör, allt du hör - allting som jag gjort tills dagen då jag dör, allting som jag lever för? Svär - kan du känna det? Känslan som jag bär, hela Sverige ska få känna det. För dagen då jag dör, blir skriften från min penna röd. Stilen som jag levde för, en känsla för att bli berörd. Tankarna jag blottat för dig, pennan grät och hela kroppen blödde. Ville bara dra, skrev ner på papper - så jag gör det. För hela livet blir beskrivet, när hjärtat bara öppnar sig - smärtan bara växer trots att människan bara stängs igen. Attityder blir en kamp mot psyket, som sluts igen och slutar med en lapp med blyerts. Det blir min chans att fly världen, en ensamhet där igen alls kan styra mig på vägen. Så le igen, och se dig själv och även om jag dör imon så har det vart en evig tjänst. Exakt så jag skrev en kväll.

Ler men gråter, du kan se det på dem - i spegelbilden ser du tårar rinner ner för kinder. Inget som du visste, tills dess då det brister - flickan sitter ensam sminket rinner ner för kinden. Hon vill att du ska veta det, skriker och förnekar det - sminket helt borta nu, ett ansikte som bleknade. Berättade för mig, ingen människa som hör mig - och allt jag ville säga för mitt hjärta det blöder. Hon skrev det på papper, allting medan hon satt där - för allt hon aldrig sagt beskrevs den där natten. Texter bara flyter

iväg, i tankar och känslor från en blyertsspets - och hjärtat bara banka och bulta, och tankarna snurra - hon satt där och blunda, och skrev allting tills papprets rader var fyllda. Hon läste, kände sig bättre till mods - en text hon skulle läsa för dem som inte förstod.

Om jag dör ung, ska dem veta att jag blött från min tung-spets ord från mun eller skrift i en lugn-text. Allt jag gjort och gör, hur orden löd - jag hoppas att det stod hur blodet flöt. För det rinner i vener, och bildar min mening i texter och låtar och blinda kan se det - jag hoppas att bilden blir enig. Så att du kan se, allting svart på vitt hur djupt det är - så mycket mer. Vill berätta för dig, känslan gör det - hjärtat blöder allting i mig som gör smärtan grövre, jag förblöder. Ge mig papper/penna, tanke/känsla, vacker stämma - bara så jag gör, ända tills jag dör. Allting snurrar runt i tankebanor, varje andetag - tills dagen då jag kastar bladet. Blåser runt i luften sakta ner mot graven.

Skilja Sig

(2008)

Alla bara skiljer sig, föräldrar/barn familjer som blir splittrade. Blir svårare att hitta hem, när ringen med dem orden som ni ristade. Ligger i samma skåp som rosorna som visnade.

Träffade igår en vän sen många år tillbaka, många kompisar men en som bodde på min gata. Alla minnen bara kommer tillbaks, andra flytta medan andra fanns kvar - tiden rinner så finns tankarna kvar, kärleksstigen bland familjen och barn. Vill så mycket många ramlade av, vissa har lyckan kvar - andra bara fyllda av hat. Vissa har tryggheten kvar, vissa olyckliga par - vissa har flyttat från stan, och delat upp vårdnad av barn. Vad är bäst hur löses situationen, vissa dem fortsätter tills någon av dem hittas otrogen. Hur länge räcker löften i dessa tider, tills döden skiljer oss åt - eller tills

någon mer perfekt hittas i livet? Slutar drömma när jag ser hur det är, vissa med starka band men tidsfråga innan dem har brutits isär. Numera bruden helt själv, hittat någon tjugigare - och mannen ränner runt och hittar någon ny varje kväll.

Hon och han tillsammans och dem delade en lycklig natt, åren gick mot pensionen och hela livet lyckliga. Valde efter några fina år tillsammans att gifta sig, kärleken dem kände var enorm och det slår gnistor än. Hon svara JA, och han placerade den på hennes hand - ringen ifrån himmelen med stenar från en gyllene skatt. Allting var så sagolikt, pensionen den var nära nu - hade köpt sitt sista hus, dem skulle leva där till slut. Slagit sig till ro i livet och han älskade sin fru, men en morgon sa hon till han tyvärr är vår kärlek slut. Dem bär ringarna än, trots att dem skilde sig - skriver en saga, pennan gråter och det rinner bläck.

Sommaren

(2008)

Sommaren, sommaren.

Sommaren är här, har längtat länge nu - det varma solskenet, nu ska det brännas hud. Kalla vintrar, mot varma timmar - tittar ut över havet och ser vattnet glittra. Temperaturen är upp mot 30 grader nu, har längtat sedan vintern vädret var så jävla sjukt. Snö och slask - överallt - numera enda kylan den som håller ölen kall. Steka på en köttbit i grillvärmén, eller bara titta på små flygande insekter. Sommaren - den ger prägel överallt, allt i från en dag på stranden - fest i stan en lördagsnatt. Bad i havet, blir vardagsmat och man känner ut i fingerspetsen att man bara har det bra. Sommarstunder jag vill uppleva i Göteborg, långt ifrån kylan inga stunder som man glömmer bort.

Svettiga nätter på klubbens dansgolv, från förfest i staden på grannens balkong. Alkohol flödar, ser brudar dricka vin - så långt från vintertid, och killarna dricker sprit. Gör sin grej vill försvinna från vardagen, med

Pinacolada, har drinkar i var hand. Kort och gott – sommarsoft/top notch - så långt ifrån the botten is nådd. Gör sin grej, i dimman på stället i hopp om att hitta en flicka i helgen. Senare går dem tillsammans i Slottsskogen, tidigt en morgon och möts utav sommarsolen. Så det är, solen sken - fortfarande tillsammans, en träff blev fler. Och dem tänker tillsammans tillbaks, den sommarn i GBG historien skrevs.

Take The Pain Away (2007)

Morsan sa det till mig, den dagen kommer då när jag försvinner. Men kom ihåg att både jag, din far finns kvar i himlen. Andetagen som du tar i vinden, binder oss till dagen då när vi fanns kvar intill dig. Foton av familjen - goda dagar, minnen. Vårt blod det rinner trots att vi har gett oss av mot grinden. Allt vi sade till dig, Hampus ta det till dig. Lev för dagen och förstå att ljus i kandelabern brinner. Då när tårar rinner, från ett moln på himlen - kom ihåg att efter regnet kommer fågelkvitter. För min son och prinsen, då när såret spricker - allt vi står på brister, då när kalla kårar rinner. Vackra fåglar mister, katastrof infinner - när allt du har där inombords, speglar våra brister. Farsans tår på kinden, tankar får din tining - vrängas ut och in, mamma snälla stå intill mig. Hon sa det till mig!

Min kära vän, jag älskar dig - min kära mor och far, nära vän - kan definiera kärleken med dig. Vart vi i världen än vänder, kära vännen - måste vi förstå att livet bär på förändring. Vi kan vrida och vända, vissa saker blir till det bästa - andra svider i hjärtat, allting innebär att tider förändras. Jag vill ta bort din smärta, så ta min hand och lyssna på texten - håll om mig snälla. Allt för dem jag älskar, för jag har stått där ensam - har inte orkat kämpa, men ändå blottat hjärtat. Och du har följt mitt liv i fotspåren, och lindrat smärta - du är energin min solstråle. Så när dagen faller, står jag kvar i natten - och jag hoppas att duvet var du har mig mannen. Alltid inombords från hjärtat, alltid rinner blod från pennan - allting som jag ville säga.

När hon sa det till mig, vi satt i bilen den där dagen innan vintern – 2006. Hampus jag vill nog, vara singel - för tillfället inte vara din flickvän. Och orden träffade mitt hjärta rakt i mitten. Du vet när allt du har där inne, försvinner på någon sekund - och allt du ser är blod som rinner. Allt ni gjort med tiden, allt som ord beskriver - allting från att varit prins och hur det borde ha blivit. Minnet av den smärtan, snälla hjälp mig glömma - trots ett hav av tårar, finns det kvar i hjärtat. ("I will take the pain, I will take the pain - I will take the pain away/"). Var din sol i början, men av allt att döma var du där - fast stod i skuggan. Och jag borde ha blundat, men allt blodet pumpades - en relation som unga. För idag, så ser jag taggarna på rosenbuskar - jag hör orden sjungas.

Den Jag Ville Vara (2007)

Den jag ville vara, var den jag aldrig blev - för den jag ville vara för dig, var den du aldrig ser.

För jag tänker tillbaks, på alla nätter och dagar. Då man legat där ensam, och känt att man helst velat lämna och dra. För att känslan vart svag, men man tänker ett tag - på allting som man älskar och smärtan hos dem som blir lämnade kvar. Bom, Bom - hjärtats slag, vill inte längre vara kvar - men jag tänker inte flyga med änglar till himlen som - Ted Gärdestad. Den jag ville vara, med en fokus så stort att jag missade vardagen. All den tid jag har lagt på att hitta tillbaka, från vilsna dagar - man är sinnessvag. Alltid varit mindre än stor, inombords - men ingen förstod. Jag är självsäker, men jag skapar mig helveten. Och jag brinner som eldsjäl, jag kan vara din själsfrände - alltid velat vara Cold as Ice, men värmen i hjärtat har hållit mig varm. Är tillbakadragen, jag är djup som Marianergraven. Och jag lever som inneslutna, dem som går in i sig själva - blir sinnessjuka. Alltid glorifierat, dagar som varit - med tankar, att solen har bleknat. Men du gav mig världen, jag ska ta mig i kragen och se vart den bär mig.

Känslan I Blodet (2007)

Jag lovar dig, allting som du någonsin gett - ska du få igen. Texter jag skrivit, tankar om livet - allting jag fått. Känslan du har gett min själ.

Du kanske känner mina texter vännen, allt jag säger? Och du känner igen dig och känner känslan jag känner? Vill förklara att jag brinner för den - inre glöden. Som blöder på pappret, då ingen hör mig. Minnen och tankar, som binder oss samman. Allting som jag gjort är äkta som fan, men räcker det enda fram? Är jag han som får visa dig stigen? Beskriva livet till beatsen från tiden då jag var liten? Carpe Diem mannen - fantasier kanske? Skriver texter och det fanns där i mig hela tiden. Allting kommer tillbaka nu, allting kommer bevaras till slut - och begrava mitt ljus. Ser du ljuset min vän? Tankar i skallen, som bankar till takten. Brinner i lågor, rinner i ådror och samlas på pappret. Med en penna på bordet, dagar då jag väntar på ordet. Vännen, jag har känslan i blodet!

Levande Dröm

(2007)

Håller drömmen vid liv, för det finns så mycket mer jag vill säga till dig - snälla lyssna min vän.

Håller hårt i min dröm, som Martin Luther King - tankarna som bildar rim, då tårar rinner på min kind. Dem är allt jag har, tankarna från trubaduren - allting som har runnit ur mig, räkna med minst hundratusen. Tårar som rinner, när jag står där vid micken - med rosiga kinder, bedövad av toner från himlen. Allting speglar min själ, en del av en text kan bli hela min värld - tackar dig för inspirationen. Dagar då ingen förstod mig, allting som rinner i blodet - alla de situationer, då jag förstått att jag hittat metoder för att gå långt i livet på jorden. För en dröm som bultar i kroppen, med en röst som sjunger inom mig - med en känsla bunden till blocket, jag är kungen av popen - som Michael, snälla blunda ett tag.

X (2007)

Mitt X - mitt X - mitt X - mitt X.

För jag ser dig på klubben ibland. Där på golvet och dansar, och ler med nått ragg. Och din lycka är allt, men mitt hjärta det blöder och stelnar inatt. Jag vill aldrig veta hans namn, när han står där och smeker din hand. När han säger att du är hans, och du lyser som en diamant. För jag super tills allt blir svart, och jag kollar på brudarna. För att droppa en kommentar, som att - "jag är nyckeln och du min skatt". Men mitt ljus försvann, i en dimma och utan hamn. För en kärlek, med brutna band - där ett lyckligt slut försvann. Kära du, du förtjänar lyckan - men jag vill inte vara där när du lyckas, se er kyssas.

Sommarsnö

(2007)

I don't know baby, summer is in your easy - but not in mine. And I don't know baby, reach your hand and let me feel the sun.

Jag vill dela våra sommarminnen, folk intill mig - ska få höra om de blomstertider, dem beskriver. Dessa minnen, som finns i mitt inre - och ingenting försvinner, dem finns där intill mig. Alla gånger som när blickarna mötts, men du blundat å gått - som att gnistan har dött. Alla, alla - sommarstunder, solen lyst men jag har stått i mörker. För någon har stått i skugga, som berört mig - du kanske hört mig? Du kanske sett mig, eller föreställt dig - har du det? För när vi står där med solen i ögonen, fötter i sanden - trots blodet som blöder än. Så ska jag tänka, det var underbart då - för den sommaren 05, var det vi - Gussilago. För jag vill se dig med sommar i ögonen, kisa mot solen med sången i öronen.

Sommarens sista smak (glassigt) - som Mange Schmidt. Är blandning mellan Lasse Lindh och rappartist. Där i natten under stjärnklar himmel, tätt intill - låt oss dela kärleksminnen. Låt oss ligga där en evighet i Saltholmen. GBG för alltid så som Grimmered. Låt mig vakna till måsarnas skrik, molnen som blåser förbi - och du som sover bredvid. Ge mig värme, solen färgar min hud - eller månsken i natten, låt mig tända ett ljus min vän. Eller vänta till tusen stjärnor har tänds, låt mig veta hur sommarkärleken känns. Där med dig vid havet, där uppe på klippan - vi

ligger med kuddar och filtar, denna bland stunder att minnas. Jag och du, ta mig till kärleken - sommaren 2007. Låt mig minnas!

Tusen Bitar 05-05-05 (2007)

Jag vill veta om du såg ett ljus? Jag vill bara vara jag och du. Jag vill bara att du hör mig nu. Jag vill inte att det ska ta slut.

Den 5e maj, dagen då jag ristade ditt namn. Och även om det skiftat nyans, så har det gett mig allt. Detta datum som bär mig fram, även om jag nästa gång är en ensamvarg. Den där torsdagen, fram tills 17 månader - håller hakan högt, när jag blundar gråtandes. Med ett finger mot himlen, dessa bilder och minnen som tär på min själ. Som från Sticky Fingers, då jag stod där i trappan och frågade (vill du bli min?). Likt en ängel från himlen, det var vi tillsammans (snälla kom tillbaks) du och jag - älskade flickvän. Ville vara din spegelbild, skulle vara i evighet. För det bästa i mitt liv, var en ängel från Askim jag älskar en livstid.

För så snabbt försvinner månader, av kärlek då jag haft din bild i plånboken. Ville vara din prins och stålmannen, finns det kvar och brinner lågan än? Ville vara din bästa vän, med mitt namn bredvid ditt när vi pratar på MSN. Är jag bara en väns adress, eller allt som du skrev i mina sparade SMS? Var jag mest en trygghetskänsla, eller var du en lycklig människa med mig - snälla säg? Är du inte kär längre, var jag mest en självfrände? Snälla ge mig svar. Är alla blad brutna från kvisten, du och

jag är vi ett – avslutat kapitel? Allt jag önskar är kärleken tillsammans, men förstår att du kanske är någon annans.

Jag lämnar min ros, men jag älskar dig ändå – känslan den består. För Rebecca Vindrot, du är en diamant bland stenar – medan andra bleknar (snälla kom tillbaks). Jag är så glad att du finns, även om jag inte får vara din prins. Även om jag bara får vara kamrat med dig, glömmer aldrig när du gav mig bananmilkshake. Alla dessa stunder vi delat, alla dessa underbara pussar och kel vi haft. Vill bevara den bilden, enda tills jag dör och begravs intill den. Jag vill ge dig mitt hjärta, kommer aldrig att hända mig igen - för jag ser dig som den enda. Det är stängt med ett hänglås, för min hemliga trädgård är borta - och jag går nu.

Evig Tacksamhet (2005)

Snälla ge dem allt dem gav. Jag vill ge dem allt jag har. Snälla ge dem varje dag. Jag vill ge dem allt tillbaks.

Vill berätta sagan för er, dagar jag levt - bara för er. Vill ge er allt, allt jag har - samma sak, tillbaka varje dag. Jag vill ge er allt som ni önskar, det ni såg där i era drömmar. Ni förtjänar allt man kan finna, denna man bredvid denna kvinna. Gav mig liv, jag ger er mitt hjärta - jag är rik av kärlekens känsla. Vill berätta om pojken ni skapat, allt jag är och någonsin varit. För det ljuset ni gett mig är evigt, som ni tände - sen följer mig

bredvid. När jag gråter, så håller ni om mig - gav mig rösten, nu ger jag er sången.

Skilda Vägar

(2005)

Vi skriver det här, för nära vänner dem vi älskar - trots att vi har glidit isär. Och trots att vi gått skilda vägar, så är du bredvid mig och finns så nära.

Jag berättar nu för dig, om hur jag känner när jag skriver dessa tider - du och jag, älskade du mig? Du var min polare, sen ändrades vårt vägval - skilde våra vägar, sedan vändes vår vänskap. Jag vet inte längre, men jag längtar än - vi ses ibland (snälla säg) nu min bästa vän. Varför inte som förut då det var vi, tänker på de stunderna - är det slut nu, begravd tid? Alla dem som jag inte längre träffar, saknar er som fan - hade inte tänkt berätta. Men jag klarar det fan inte längre, så frågar du mig - så är ni mina vänner. För att jag stannar när du går, finns du längre kvar? För jag kommer alltid vara här, om du vänder tillbaks. Inre krav, blir det av? Vi för alltid - tiden som du gav till mig min vän, blir min framtid.

London Session (2006)

Jag drar iväg mannen, kommer jag tillbaka? London blir mitt hem, jag var fången i en vardag. Du och jag, det har satt sitt spår - vart jag än går, samma ändå.

Jag skriver och gråter, kan inte sluta tänka på dig. River ändå, trots att jag vet att tiden läker sår. Och den måste få sin gång, men jag slår ditt nummer. För en telefonsvarare, din röst i få sekunder. Jag lovar och svär, jag åker iväg - till London mannen. Måste iväg ett tag - bort från landet. Skildra tankar, har haft det inristat till att tappa livsgnistan. Ingen annan kan - ta mig till kärleken. Från att hålla dig i handen, till att borsta dig från axeln.

Känn Shiten

(2006)

Kan du känna, när du ser mig - att jag drömmer om det här? Vill berätta för dig, hur jag gör min grej.

Jag fångade hypen i luften jag andades. Nu plockar jag fram den med bossen och sången och rappen. Och frågar du mig, så gör jag min grej. Och hör du det än, så dög det för dig. För jag vill lägga det tight på micken, blanda drinken och chilla medan andra granskar hiten. Jag vill flyta som båtar, du vill skrapa på botten. Du vill flyga som fåglar, jag vill vara på toppen. För jag vill köra min stil. Och om du diggar det mannen så kan du köra bredvid. Kan du känna att jag drömmer om det här? Kan du känna när du ser mig att jag lever? För mitt blod bubblar upp blir varmt, pumpas runt i takt och hjärtat är skälet för min grej. Snälla sjung med mig, ta min puls där på tonerna (kan du känna)?

My Secret Garden (2005)

Älskling jag vill sjunga för dig, är det på riktigt - snälla blunda och säg? Är jag i himlen, eller drömmer jag älskling? Träffade dig, och min önskan blev verklig.

Den 5e maj - när jag berättar blir jag jättevarm. Den stunden, den kvällen - sekunden, vände allt. Har gett mig minnen och känslor, jag älskar den dagen. Är lycklig idag, på grund av - vad kärleken gav mig. Den känslan i magen, för du och jag tillsammans. För mig är du en saga, hoppas att vi slutar med varandra. Den kvällen var mitt allt med dig, jag visste redan då. Att du var hon den tjejen, du var flickan från det blå. För vårt förhållande - vår kärlek, har förtrollat mig. Hur ska jag förhålla mig, har gett mig lyckligaste känslan. Få kyssa dina läppar, dina små vita tänder - dina små fina händer. En aura, likt en ängel. Jag älskar allt med dig, ditt fina bruna hår. Din omtänksamhet och på sättet hur du går (så jävla fint). För denna storstadskväll, på den där torsdagen. Är det bästa som hänt mig, jag har träffat en ängel.

Min underbara tjej, nu vill jag sjunga för dig. Så blunda igen, när jag berättar om vad du betyder för mig. Rebecca - du är min stjärna på himlen, min älskade flickvän. Mitt hjärta och inre, min smärta försvinner

(älskar dig). En ängel intill mig, om något händer oss (dig å mig). Så ska du veta att jag aldrig kommer älska dig mindre. Du är en del av mig, hänslås till mitt inre. Den ståtliga prinsen som fått en gåva från himlen. När tårarna rinner, så är jag ledsen med dig. För jag är din, och du är min - och du är bäst i världen. Du ger mig ditt allt, dessa kärlekens dagar - en verklighetsvana, jag blir den prins som jag älskar att vara. Du gav mig din hand, jag gav dig mitt allt. Vi ligger tillsammans, och jag i din famn - totalt i romans. På ängen med blommor, där väljer jag rosor. (du och jag) och rosen som jag ger dig, den är röd med tusen blad.

Du fina människa, du är den flickvännen. Så söt och vacker (underbar) personlighet och ögonskatten. Du ger mig livsglädje, trots att vi är olika ibland. Och du är orsaken till att solsidan blir varm. Din inre plats, är stället jag helst går. Där finns din djupa själ, och hemliga trädgård. Jag faller kärlekstårar när vi bråkar. Men jag vet att det skälet inte släcker lågan. Du är allt som jag någonsin önskat mig. Men om du glömmer mig, snälla kom ihåg hur jag sjöng för dig. För jag älskar dig så, och när du åker iväg sen så hänger ett lås. Jag kommer gråta ihjäl mig, stå utan själ men. Jag kommer aldrig stå i din väg, jag lovar och svär. Ditt söta ansikte, så änglalikt i Frankrike. Och jag förstår dig, snälla förlåt mig. Då jag på detta sätt, strör saltet i såren.

Styr Orkestern (2007)

Kanske lägger rappen på hyllan. Men jag vill ge er mer än böcker med dammiga ryggar och hörn där platser är fyllda. Jag vill ge dig min falsettsång och beatsamlingar med toner för balettkomp. En scen på operan, fylld av hundra stråkar. En stund att gråta, ljud från tunna trådar. Och jag i mitten, med en mick i handen. Står utanför men är och finns bland er. Så ge mig: papper, bläck och penna. Så ska jag skriva allt jag bär i hjärtat. För jag har lärt mig hur dem blinda skriver. Och allt jag vet

att du som diggar skiten. Kan fylla platsen i min hylla med dem, och ge mig chans att lyckas ganska lätt. Vill du bränna mitt rimblock, eller känna min fingertopp - kan du känna?

Hemmakväll

Unserious

(2005)

Du har vita lakan - men skiter i pengar. Fina bagaren - med rika föräldrar. Avundsjukan kan nå oss lätt, så ligg på golvet - och sov perfekt.

Lutar mig tillbaka för en hemmakväll, det regnade - har en massa pengar men vill inte bara skända dem och sedan ända vända hem, så stäng igen (som krogen) - och tänk min vän. Varför, ska jag vara eran hoe? Så jag drar mig tillbaka - så som feta Joe (lean back). Smyger iväg, nykter och fräsch - nyper ditt ass, brudar och brats - smycken och cash. Festa vilt, vafan är det? Jag har väst och kilt, har hamnat fel - och festfixaren, hämtar gästlistan och säger att ja inte hade valt rätt frissa. Väl dissad, vänder själv och byter ut min natt mot en hemmakväll. Lämnar dem, för att sedan pissa på dörren och tänker tanken - dessa rika små bönder.

I Stockholm ska du festa på Stureplan, i GBG ska du festa på BLVD. Unga barn, vi är inga kungapar - så knulla stan, glider i farsans tunga Saab. Lämna degen åt bagaren, käka lax - för med mig ikväll är du ett säkert kast. Äta allt, när laxen är gravad - du slukar fisken, medan pappa

betalar. Backslick och rakat, blev allt du hade kvar - kavaj och slips färgar manlighetens krav. Satt hemma, diggade låten - sänkte handen mot chipsen i påsen, dippen i skålen - micken är på. Sen blir det röj, för vippen är låst - sitt eller stå, för hemma är bäst. En hemmakväll, blev vänner och bärs.

Den rika gubben, gillar rattar på bilar. Skitna snubben, gillar pattar på singlar. Vad vet jag, finns några damer kvar - som inte bara drar, skiter i mannens val? Jo, för du glänser som bilen - Bentlyn är fin, en älskling i livet. Blänker och skiner (bling, bling), vänner för livet (min bil) - din stil, är ute och cyklar. Du tar bilen, vad ska brudarna tycka? Älskar krogen och att leva i drömmen, stannar hemma - för jag spelas på klubben. Simpla motton, glor på Robinson till Bingolotto, tar ja Cola-rom. Lika barn leka bäst - frågan är er? Inga krav, du är gäst - skålar för det.

Musiken

(2005)

Musikens lycka som formar mitt liv, jag lever med henne hon fångar min tid. Blundar och lyssnar och njuter en stund, den gråa världen blir färgglad och ljudet ger lugn.

Skriver texter med papper och penna, beskriv min rap - nämner Jackson och Enya. Helheten, älskar Kent som Fronda. Det som klickar, jag kan nämna många. Lurarna på huvudet, mp3n i fickan - musik i örat, endast ler och lyssnar. Michael Jackson, idol i mitt liv - inom dans och musik, en ikon för sin tid.

Träffat damen som passar min smak, hennes namn är musik - takten är jag. Tankar blir bars och en vackrare rad, lägger nu texter med vassare drag. Toner för mig är mer än miljoner, behövs för att leva - som regnet och solen. Med stämman från Norden så lägger jag orden och visar dig damen som fångslar mitt solsken.

Ger henne ringen, och skriver en låt. En ring utav guld, trots att tågar blir svårt. En känsla som brinner – tankar blir lyrik. Då skriver jag texter – kallar det musik. "sorgens tårar", blev låten för tankar. Hyllning för dig, sårad fast vandrar. Släppt singlar, jag visar det vackra. Musik och jag, hon niger och tackar.

Sorgens Tårar

(2005)

Dagen är borta och slutar inatt, tog ditt liv och ljuset blev svart. Liten och gråter fast ingen som ser, tänker på livet - ni finns inte mer.

Jag tittar mot himlen, fast tårar jag faller. Kan inte förklara den plågan jag känner. Du lämnades kvar utan vilja till livet. Ser bara skuggor som finns där bredvid dig. En ängels tårar som rinner på din kind. Du letar bland hoppet, men finner ingenting. Jag skänker en tanke och ger dig mitt allt. Och ber sedan till Gud att han helar ditt namn. Hjälp en vän och älska ditt barn. För vissa fick valet att ensam bli kvar. Skriker förtvivlat av ilska och hat. Orättvisan, att finna ett svar. Varför, lämnade du barnen du fött? Och ljuset i livet, med dagen som dött. Jag ber nu till Gud att tända ett ljus. Och sända en ängel till människans hus.

Jag sjunger från hjärtat med klumpen i halsen. Du vaknar till liv, jag önskar dig chansen. Snälla - hur kan det sluta såhär? Levde på jorden, fick flyga iväg. Förvirrad och ledsen kan inte förstå. Du tittar mot stjärnor, men ser bara moln. En värld utan himmel, familj utan barn. Gråter i själen, ansiktet är kvar. Såret är stort och kan inte bli bra. Då livet är borta finns minnena kvar. Tänker på dig och färden mot ljus. Till himlens rike från världen till Gud. Säker till slut, på att du har det bra. Jag ber nu till herren för dem som är kvar. Sång blir till luft, ger dig mitt hopp. Himmelens stjärna en del utav oss.

Finns För Dig

(2005)

Finns här för dig, kommer alltid att vara - hoppas du förstår, dem som ramlar och vaknar. Min tid för dig, du kan kalla mig din - kroppen som föll, för att landa på min.

Jag släcker fördomar, för att tänka en stund. Denna sekund, för att sedan känna mig dum. Insåg tidigt, att vi måste finnas för varandra. Ge dig beröm och lägg timmarna på andra. Lätt att säga, med guldets i munnen. Släcker det törsten, blir det stunden du sjunker? Bilden av hjältar när du sett dem som gråter. Lätt för en man, när han är mätt och belåten. Hjälpa andra, eller tänka på sig själv? Ensam vandra, eller vänta på en vän? Vissa kan välja, medan andra måste kämpa. Sliter för lite när många fått det sämsta. Finns där, för dem som ingen trodde fanns. Finns där, för dem som inte fått en chans. Ta från hjärtat, placera runt ditt liv. Vision av kärlek, då vi vaknar drömmer vi.

Pojken, med stort hjärta av glas. Finns här idag, tog smärtan du gav. Finns här, men borde lämna som dem andra. Finns där, du borde hjälpa dem som ramlar. Finns för dig med massa fiender, och jag finns för dig med fantasivänner. För dig som inte har ett hem eller kompis, som inte har en säng eller någonting. Kroppen som vandrar utan pengar eller mat, som sover i kanten på sämsta underlag. För han med pengar som kärleken glömt, hans liv är perfekt - fast täcket är blött. Prata med dem som ingen pratar med, dem som fanns där - fast ingen saknade. Ge dem din glädje, värm deras hjärta. Hjälp dina vänner, för världen ska läka.

Tid för en tanke, och pennan i hand. Då känslorna sviker, då ensam är stark. Du lever den dagen i sämsta romans. Finns för dig, ge vänner en chans. Jag känner det kalla, och skänker dig luft. Jag tar dig i handen, och hjälper dig upp. Tiden är inne, så lyssna en stund. Ord av sanning, då tystnad blir lugn. Ge en blomma, ett ord eller blick. Le mot många, den gåvan du fick. Sänk din ton, och ersätt med musik. Växla ord, och spela melodin. Håll hårt, om barnet som vägrar. Berätta om världen, för paret som grälar. Sträck ut armar och krama en person. Läs sedan texten, en saga dem förstod.

Grimmered

(2005)

Grimmered – en sång för min stad. Grimmered – en sak som finns kvar. Grimmered – jag måste berätta. Grimmered – jag valde det bästa.

Grimmered - mitt val Västra Götaland, Grimmered - mitt lag Västra Frölunda. Älskar allt som heter Älvsborgs kommun, efter rondellen ser du välkommen skylt. Nämnar jag nu för att ge dig en chans, Grimmered - där lever ju allt. Ingen ser, men mitt hjärta ligger där - finner er och det mesta av min själ. Jag bodde bäst, på Uppegårdsvägen - mitt palats, och nyckeln till världen. Lycklig i själen och jag gör nu en låt, om allting jag älskar - från köttet jag åt. Grimmelivs - pizza och kebab. Minnen det, vissa har ju allt. Sitter och tänker och jag skrattar i sömnen, älskade allt - tänker på barndom och drömmar.

Cyklar mot träning, fotboll på grusplanen. Kul som fan en torsdag på Ruddalen. Bandy och fotboll, gillade som fan. Sandig och lortig, vinglade och sprang. Sporten var mitt liv och jag älskade matchen. Platsen var säker, mitt fält var på backen. Känslan av fighten, mitt lag - Sk Höjden. Grabbarna var med vi var, bäst i Götet. Värsta mötet, alltid taggade som fan. Ett gäng av vänner och vi tackade och vann. Brann för idrotten och all dess innebörd. Såg på lagsport som landets fina skörd. Tanken gör mig rörd, känslor ingen kan ta. Barndom och frihet, minnen jag har. Skrattar ett tag, blonda hår och fula tänder. Glad för tiden, barnen som blev vuxna vänner.

Min uppväxt, jag gått på Dalaskolan. Är stolt idag, jag stått på gamla broar. Min gamla skola, ristat i själen. Hoppas att jag kommer att minnas den vägen. Lilla Europacupen, SM i bandy. Klassen med vinnartörsten, bästa i landet. Vi var bäst, självklart klassen A. Tänker på er ännu natt som dag. Tackar jag, med denna stolta glada sång. Ni är allt, ni är dem jag kramar om. Mina lärare, Gunvor och Birgitta. Lärde mig allt från nummer till siffra. Grimmered, hjälpte pojke bli till man. Allt ni gjort, hjälpte lågan så den brann. Alla vänner och grabbarna från Dala. Bugar mig, tackar nu för sagan.

Bergsklättrare (2004)

Kan inte välja mellan kärlek och ensam. Kan inte välja mellan närhet och fångslad. Det måste finnas nått som håller tillbaka, skillnaden mellan fina känslan och hata?

Min beskrivelse säger, jag är en bröllopsman. Min förtvivlan säger, jag är en ensamvarg. Jag är min egen, även fast jag saknar dig. Du kanske tror jag lever, fast jag vakna ej. Jag blickar dig i tanken, och jag drömmer mig bort. Jag ser dig långt där borta, även fast minnet är kort. Timmar har gått, och jag bara längtar så. Även fast jag vet att dörren min är stängd ändå. Jag skämtar på, men ser ett ljus som döljer allvar. Illusion, jag tror jag möjligen har fall kvar. Måste säga, att jag är ganska kräsen så. Jag tar det mesta, men låter slitna pjäser gå. Jag svär och så, men efter regn kommer solsken. Jag går till plugget, tyvärr som tenn jag är skolstel. Täljer ett stolsben, för att sedan hålla mig kvar är osäker på att jag sedan tål det jag har.

Ja - nu står jag här, och jag lovar och svär. Utan bårar som bär, varför svårt att bli kär? Ja - nu står jag här, med tårar på kinden. Precis som känslan av en plåga som rinner. Kan inte fatta, tar en månad i sänder. Kan inte fatta, jag är sårad av vinden. Men varför blir det då såhär, varje gång? Har utvecklat det här, till en sorgsen sång.

Har aldrig haft som mål att slå, utan blänka. Men då personer ville säga och kränka. Jag fick en känsla av att bråka och hämnas. Men gjorde valet att då tåla och stänga. Önskar att ja då bara, vågat lämna. Men resultatet blev att sårad vara hemma. Men skit i det för jag spelet vann, Och se på fan när jag nu mera kan. Kamplust kan klättra i berg han, personbeskrivelsen av Hampus en bergsman. Kan inte visa allt, men är lätt att förklara. Har offrat allt, och gått från kärlek till försvara. Har gått från underläge till att uppnå toppen. Jag fått en chans att se ruinerna på botten. Känns som med rätt och visa jag fått visa potten. Och släppt en sida, med en sång som står för hopp sen.

Pojke Utan Hopp (2005)

Lever ett liv som han har påverkats till. Spelar ett spel som han sen plågades till. Känner att han inte kan stå för det här. Frågar men ingen som kan måla hans värld.

En pojke som föddes med en glans utan snår. Som levde med skyddet utan sanningens spår. Fanns där ett sår, eller verklighetsvärld? Ett minne av ord, som bara flyter iväg. En far och en mor med ett älskande hjärta. Minnet är förbrukat för den verkliga smärtan. Han faller tårar, för den hemiska världen. Han inser efter sorgen hurdan människan är sen. Han ger dig en chans, men ger sedan upp hoppet. Han litade på dig, men insåg att du gjort brottet. När han var liten, så lekte livet. För att sedan känna av det, då han slet mot tiden. Han uppfostrades, med att allting var rätt. Med en syn och en glädje, hans mall var perfekt. Ljuva kärleken, från en mor och en far. Där på gränsen mellan mognad och han dog där en dag.

Han borde ha blivit stollen med guldkängorna. Men svaret blev pojken med skuldkänslorna. Den falska sanningen som speglat hans liv, med en spegelbild där han var ledaren med stil. Dessa fega små svin, som med hans själ lekt. Medan hans kliv redan gett dem kärlek. Hans liv var då -

liten lutad mot mamman. Hans liv idag – spriten och slutna tankar. Han drömmer vidare, han lever i dåtid. Hans tomma ålder, han ber om att få frid. Han mår skit, minnen från det gamla goda. Ytligt, stannar för att kamma noga. Är detta ett liv? Han sitter ensam utan hopp. Hans ögon bleknar, han är en människa utan lott. Läger sig trött, på grund av alkoholen. Släcker sin törst, går runt med salt i såren.

En pojkes framtid som blev en bitter tår. Han lever livet, han ger men inget får. Delar och går för han önskar din välfärd. Menar att han står, även om han snäll är. Vetskap om att han vinner i längden. Ser klart, i honom du finner en ängel. Vill allas bästa, även om hans själ brinner. Offrade trygghet för att stoppas av väghinder. Pojken med förutsättningar till ett bättre liv. Skulle haft allt om han bara dog sen släpptes fri. Snett som ni, men han vill leva med principer. Rätt som ni, men han vill leva som en liten. Sliter, för att kunna leva som han vill. Som alla borde göra, men vi räcker inte till. Så nu sjunger jag, pojken som levde utan hopp - hans existens, var som en själ fast utan kropp.

Jag vet inte varför denna pojke bryr sig så? Berättar om sitt liv, som det var hans tur att gå. Slutar då, för nu så såg han poängen. Lev i nuet, sluta stå plågad i svängen. Går utan vänner, men han doftar en lagvinst. Pojken som lever med ett hjärta, en svag prins. Sagan som brinner, deprimerande sår. Osjälvisk pojke mest för er, denna låt. Han lämnar ett spår, för att visa sina känslor. Längst ner i hjärtat så är alla fina människor. Låg där på botten men han reste sig upp. Slutade gråta, han som levde med tröst. Lever nu livet utan mörker och dimma. Badar i regnet när han söker och simmar. Positiva glorian som vunnit hans liv, tankar som speglar just den stunden som blir.

Texter skrivna av: Hampus Bergman © (2004-2015)